Nje nam dosta brige povodom sve tvrdokornije pandemije koronavisrusa. Javnost je, krivo, dodatno zgranuta „packama“ europske „intervencije“ u slučaju Gabriele Žalac. Gospođa Tamara Laptoš, neosporno učinkovita dužnosnica, je svojevremeno bila na čelu USKOK-a, koji je dio DORH-a, što ju je, u konačnici, odredilo kao hrvatsku predstavnicu u Uredu europskog javnog tužitelja na čijem je čelu se nalazi, već danas slavna, rumunjka Codruta Kovesi jer je sredila korupciju u Rumunjskoj. Prvi slučaj u Hrvatskoj Â Ureda pa – bingo!

Za sada javna sredstva priopćavanja nagađaju (spekuliraju) što se je i zašto događalo u slučaju čiji je glavni protagonist gospođa Gabriela Žalac. Ono što je iscurilo u javnost glasi – ništa. Zašto je predmet „umrtvljen“ pokazat će istraga koja će nužno slijediti ukoliko se pokaže osnovanost iskaza gospođe Tamare Laptoš. Â Jasno, krivicu valja dokazati bez obzira o kome je riječ. Ipak, javnost s pravom traži veću odgovornost kada je riječ o političarima koji dnevno „kroje“ naše sudbine ignorirajući interese hrvatskih građana. Usput rečeno, građani protestiraju, ma koliko šutjeli o tome, napuštajući Lijepu Našu. Upravo tu dolazimo do ne rješivih problema. Postojali su, istini za volju, slučajevi kada je DORH postupio na način kako je to propisano hrvatskim zakonima. Međutim, pravosuđe je donijelo presude koje su dijametralno suprotne presude čime su poništene tužbe DORH-a odnosno USKOK-a. Postoji slučaj kada je DORH odbio kaznenu prijavu što je, u drugom koraku, isto učinio, ponovio, sud. Nevjerojatno ali je istinito. Da bi se čitatelj uvjerio da je tome tako dovoljno je otvoriti rubriku na ovim stranicama „Zaprešić kao slučaj“ gdje su prezentirani dokumenti upravo takvog slučaja - bez interpretacije. Čitatelj tako može, bez sugestija, sam utvrditi da li je i kako je moguće povezati prijavu i tužbu s odlukama DORH-a, odnosno presudama suda. To je posebno važno pravnicima da putem slučaja upoznaju rad (u odnosu na zadatke koje je postavio zakonodavac) svih relevantnih institucija u Lijepoj Našoj. To je razlog zašto pišem knjigu temeljem dokumenata koji su dijelom objavljeni na ovim stranicama. Kao što sam najavio na ovim stranicama putem dokumenata i korespondencije pokazati ću zašto je Lijepa Naša na začelju glede blagostanja i demokratskih standarda.

Prema tome, svjedočimo priči koja je poznata javnim medijima. Bilo bi dobro ispitati zašto neki mediji uporno šute ili tek marginalno raspravljaju o stanju u Lijepoj Našoj. Odgovori na pitanja bili bi, malo je kazati, interesantni jer bi pokazali kako se politika političkih moćnika dodatno usavršava (produbljuje) ma koliko se hvalili razvojem demokratskih procesa u Lijepoj Našoj. Slučaj Zaprešića je dokumentiran i poznat javnosti kao i predstavnicima institucija kojima je zadatak donošenje i provedba, te kontrola zakonitosti u Lijepoj Našoj. Ni manje ni više. Dakle, sa slučajem je upoznata izvršna i zakonodavna vlast. Sa slučajem je upoznat DORH i USKOK, te pravosuđe. Sa slučajem je upoznat HDZ.

Postavlja se pitanje kako je moguće, ako je nulta tolerancija prema nezakonitostima u Lijepoj

Našoj što izrijekom tvrdi premijer Andrej Plenković, bezakonje u Zaprešiću dulje od desetljeća iako su nadležne institucije u više navrata upozoravane (za što postoje dokazi) na politiku koja se ustrajno provodi u gradu Zaprešiću od strane gospodina Željka Turka. Drugim riječima, sasvim je jasno da gospodin Željko Turk ne bi mogao niti smio raditi što radi bez bar prešutne podrške svoje političke opcije.

Ništa nije slučajno. Slučaj se može jednom pojaviti ali se ne može stalno pojavljivati i pri tome sve dulje trajati. Upravo se sve češće pojavljuju slučajevi u Lijepoj Našoj kojih je svakim danom sve više i sve su, što je zabrinjavajuće, trajniji. Što više obično priča traje do zastare čime institucije, čija je zadaća brinuti o provedbi zakonskih stečevina u Lijepoj Našoj, postaju izravni kršitelji tih istih zakona o kojima bi se trebali brinuti. Očito se radi o umreženim kompleksnim sustavima koje nije moguće rješavati reformama. Očito će biti potreban kirurški zahvat. Pitanje je svih pitanja koji će se političar odlučiti na kirurški zahvat? Za početak bilo bi dobro da političke stranke jasno kažu kako nije prihvatljivo od bilo koje političke opcije da se pod koalicijskim sporazumima podrazumijeva ignoriranje zakonskog okvira i interesa javnosti. Rad DORH-a, USKOK-a i pravosuđa nije ideološko pitanje ali je temeljno pitanje i uvjet opstanka Lijepe Naše. To je razlog zašto pišem knjigu „Zaprešić kao slučaj“.